

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กันยา ถิรโพธิ์. (2526). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี ที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2526). คู่มือครู English Is Fun (Book III) สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรองทอง โพธิ์ทอง. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุศยา แสงเดช. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เขียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนตามแนวการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับวิธีสอนตามแผนการสอน. วารสารวิจัยการศึกษา, 24, 74-79.
- จินตนา นักรบุญ. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการเรียนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม. (2537). เรื่อนำรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- บังอร สว่างโรรส. (2527). การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย. รายงาน ผลการวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเหลือ กุญชร ณ อยุธยา, ม.ล. (2527). วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- บุษบา โชคชัชวาล. (2536). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทาง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริฉัตร สรญาณคนาวุธ. (2530). การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามการรับรู้ ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์. (2520, ตุลาคม). การเรียนเพื่อรู้แจ้ง. *ครูปริทัศน์*, 2, 8-13.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). เทคนิคและทักษะการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถม ศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณี ช. เจนจิต. (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อมรินทร์ การพิมพ์.
- พรรณี ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรุฒิกการพิมพ์.
- มนตรา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์. (2535). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 8 วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มนัสสวาท โพทะยะ. (2531). การเปรียบเทียบทางการเรียนความสนใจและแรงจูงใจใฝ่
 สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอน
 ด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษาศึกษา
 มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รุจิรั ภู่อาระ. (2530, กรกฎาคม-กันยายน). รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อรอบรู้
 (Mastery Learning). วารสารวิจัยศึกษา, 17, 35-44.
- รสริน วรรณะภัก. (2530). ระดับความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์. (2531) ศึกษาสภาพและปัญหาการสอนทักษะการเขียนภาษา
 ภาษาอังกฤษอาจารย์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ.
 รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรสุดา บุญยไวยโรจน์. (2537). เรื่องน่ารู้สำหรับครุคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
 ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วาสนา โกวิตยา. (2525). การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ.
 ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา รังงาม. (2534). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำด้วยกระบวนการ
 การรอบรู้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. (2522). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : โรงพิมพ์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, พิษณุโลก.
- สังเวียน สฤษดิกุล และคณะ. (2521). วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุจิต เพียรชอบ. (2523). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

- สุภัทรา อักษรานูเคราะห์. (2532). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา ยังวัฒนกุล. (2531). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. ภาควิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพล เกียนวัฒนา. (2521, กันยายน). เมื่อมอง Learning For Master กันอย่างกว้าง ๆ.
ศึกษาศาสตร์สาร, 7, 1-5.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2533). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. ฉบับปรับปรุง
แก้ไข ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2527). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์
- อาคม จันทสุนทร. (2521, พฤศจิกายน). การเรียนเพื่อรอบรู้ (Learning For Mastery).
ประชากรศึกษา, 30, 2-6.
- Bloom, Benjamin S. (1976). Human characteristics and school learning.
New York : McGraw - Hill Book Co. Inc.
- Lado, Robert. (1964). Language teaching : A scientific approach. New York :
McGraw - Hill Book Co. Inc.
- Kay, Pomerance Torshen. (1977). The mastery approach to competency-based
education. New York : Academic Press Inc.